

**Sionsberg Waadwente Dokkum**  
**De Bruiloft te Kana**  
**Johannes 2**

Gemeente van Jezus,

We hebben de geboorte en de doop van Jezus gevierd.  
En vandaag horen we dan over de eerste daden van Jezus.

Het begin van de werken van Jezus op aarde vindt plaats op een bruiloft, op een feest, en de daad die hij verricht is meteen een wonder: Water in wijn veranderen.

Het begin van Jezus' optreden vind plaats op een feest. Dat heeft meteen al grote betekenis. Het betekent dat Jezus zegt: Het leven mag gevierd worden, het leven mag geleefd en gevierd worden, in alle omstandigheden, in hoogten en diepten mag en moet het leven geleefd en gevierd worden.

En dit begin van Jezus optreden betekent dat wij nooit ons geloof in wonderen moeten verliezen.

Misschien dwars tegen de schijn in, of dwars tegen de levensverwachting in: Blijven geloven in de mogelijkheid van een goddelijk wonder.

Niet vragen waarom, maar geloven.

Het appel dat van dit Schriftgedeelte uitgaat is: Leef het leven en vier het leven.

En dat zie je terug in water en wijn. Water is symbool voor het leven, wijn is symbool voor vreugde. En Jezus brengt ze bij elkaar: Dat is: Levensvreugde. En met levensvreugde mogen wij door het leven gaan.

Maar tegelijkertijd is er de ontnuchterende werkelijkheid.

Afgelopen week de ontnuchterende werkelijkheid van een catastrofale aardbeving op Haïti.

Met zeer vele doden en gewonden.

En een volk in wanhoop, omdat er grote armoede is.

Je kunt zeggen: Vier het leven, maar de harde werkelijkheid is dat er momenten zijn in het leven, dat het leven stilstaat. Als er een ernstige ziekte wordt vastgesteld, of wanneer er een zwaar ongeluk gebeurt, of een geliefde sterft zomaar van het ene op het andere moment.

Er is altijd weer de ontnuchterende en soms bittere werkelijkheid waarin wij leven.

En er is dan ook altijd die spanning tussen levensvreugde en tegenslag.  
En die spanning kan zeer hoog oplopen.  
Die spanning kan zo erg zijn dat een mens er aan kapot gaat.  
De spanning tussen levensvreugde en diep verdriet en pijn.

En de vraag die vandaag dan ook voor ons ligt is: Hoe houd ik het uit en hoe houd ik het vol in die spanning?  
En wat heb ik nodig onderweg om ervoor te zorgen dat die spanning mij niet overmant?

Steeds blijft het appel van Jezus: Bij God is alles mogelijk.  
Hij zegt het meerdere keren tegen de mensen: Bij God is alles mogelijk.  
En dan de wonderen die Hij verricht: Hij geneest zieken, doet doden herleven en vergeeft zondaren. Het leven is vol wonderen, nog steeds ook vandaag de dag.  
Maar dat alles komt niet op verzoek en er zijn geen garanties.  
Dat is het raadselachtige aan dit leven: Ja, er gebeuren wonderen, maar niet elk gebed om een wonder wordt verhoort. En dat begrijpen we het soms niet meer.

De laatste dagen zijn gelukkig nog mensen gered uit de puinhopen op Haïti. En dan is er blijdschap.  
Maar de spanning blijft bestaan: Waarom duizenden omkomen, en anderen het er levend afbrengen?

Hoe houd ik het uit in die spanning?  
Hoe houd ik het uit tussen leven en dood, tussen hemel en aarde?

Hoe houd ik het vol, terwijl wij met zijn allen wel weten dat al wat leeft een keer sterft.  
Zo heeft Calvijn het leven wel omschreven in zijn dogmatiek: Het leven is een gestadige dood.  
Maar als je iedere dag daarbij stil zou staan, dan zou je geen leven hebben.  
Dus ook in die spanning blijft het de kunst om het leven te blijven leven.

In dit Schriftgedeelte is er ook de raadselachtige wijze waarop Jezus zijn moeder aanspreekt. Want in dit verhaal bij deze bruiloft noemt Hij haar niet moeder, maar vrouw.  
Dat klinkt heel gek, en dat lijkt zo nodeloos, dat Hij zijn moeder vrouw noemt. Het klinkt zo afstandelijk en koud.

Maar waarom doet Jezus dat? Zou juist was het zijn moeder die twijfelde of het feest wel door kon gaan. Zij was het die de moed verloor, toen de wijn op was geraakt. Zij uitte haar twijfel: Het komt niet goed met het feest. En daarom zegt

Jezus: Vrouw. Alsof Hij afstand nodig heeft om haar te wijzen op het pad van vertrouwen.

In dat vertrouwen ligt volgens mij de belangrijkste kracht om het uit te houden in de spanning tussen leven en dood.

Ik geloof dat dat echt de levenskunst is: Om het uit te houden tussen vreugde en verdriet vraagt vertrouwen, heel veel vertrouwen. Om het uit te houden in een proces van ziekte vraagt om heel veel vertrouwen. Om het leven te vieren, ook al zijn er vele bedreigingen en benauwdheden, vraagt heel veel vertrouwen.

Misschien ligt daar wel de sleutel voor een begaanbare weg: Dat wij ons vertrouwen behouden, dat wij ons geloof behouden. Zoals Paulus zegt: Ik heb de goede strijd gestreden, en mijn geloof behouden.

U en ik, wij worden opgeroepen om vanuit vertrouwen in Gods goede bedoelingen in het leven te staan, en vanuit in dat vertrouwen de kracht te vinden om het leven te leven en te vieren. Dat is de weg die Jezus wijst.

Tegelijk is Jezus ook degene die de harde werkelijkheid kent, die de harde werkelijkheid niet uit de weg gaat. Nee, Hij bekommert zich juist in de eerste plaats om diegenen die het slachtoffer zijn van ellende, ziekte, tegenslag en verdriet.

Jezus kent ook de harde ontvucherende werkelijkheid en zo zal ook zijn leven eindigen, in de bittere kruisdood.

Maar deze Jezus is het grote voorbeeld voor de wereld, in die zin, dat Hij onderweg nooit zijn vertrouwen heeft verloren. Eén keer dreigde dat, toen Hij op het kruis begon te twijfelen: Heer, laat deze beker aan mij voorbijgaan. Toen brak Jezus zelf bijna onder de spanning. Maar uiteindelijk heeft het vertrouwen in Hem het gewonnen van de angst.

En moge dat ook zo zijn in ons leven, lieve mensen, dat, wat er ook gebeurt, het vertrouwen in ons het mag winnen van de angst.

Weet u: Ik geloof boven alles in de goede bedoelingen van God.  
En dat hoor ik ook in dit wonder, dat water in wijn veranderd.

Wij mensen hebben nog wel eens de gewoonte om water bij de wijn te doen. En in het leven is dat soms ook verstandig. Als er een conflict is, of een probleem, dan moet je wel eens toegeven, water bij de wijn doen zeggen we dan, om eruit te komen, en om te voorkomen dat het probleem escaleert.

Maar Jezus die water in wijn doet veranderen, dat zegt ook iets over hoe God is. Dat is met alle daden en woorden van de Heer zo, ze zeggen meestal iets over God.

En God doet geen water bij de wijn. Nee, water verandert in wijn. De vreugde wint het. Dit is volgens mij het beeld van de goedheid van God die het wint van de harde werkelijkheid.

En symbool van het leven dat het wint van de dood.

En dat wonder, dat water wijn wordt, dat kan zich in ieder van ons voltrekken. In ons is het woord van vertrouwen gelegd, en in ons ligt de mogelijkheid dat wij uit de kracht van vertrouwen elke angst te boven komen.

En in elk van ons is de kans aanwezig dat wij geloven in het eeuwig leven. De moed dat de dood nooit het allerlaatste woord heeft, maar eeuwig leven.

In het eeuwige leven is geen vrees en angst meer, geen pijn en verdriet, geen tranen meer.

Daar is slechts liefde en licht en daar gaan wij naar toe.

In dit tijdelijke leven moeten wij het zien uit te houden in die spanning tussen leven en dood, vreugde en verdriet, vertrouwen en angst.

Moge het ons gegeven zijn dat wij het inderdaad volhouden, vanuit een gelovig vertrouwen, dat God ons nooit los zal laten.

AMEN

Ds. U. Tjallingii  
Geestelijk verzorger